

РЕШЕНИЕ

№ 5181

гр. София, 02.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4896** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Ю. П. Т., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, представляван от адв. Е. Ч., [улица], срещу Решение № 20033248/30.04.2022 г., постановено по НАХД № 12677/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-014201/13.08.2020 г., издадено от началник група към СДВР ,отдел „Пътна полиция“ СДВР, в частта с която за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП на Ю. П. Т., ЕГН: [ЕГН] на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 179, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

В касационната жалба се твърди, че съдът неправилно е преценил фактическото положение, както и че за нарушаването на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП предвиденото административно наказание е „глоба“ от 50 до 200 лева. Изтъква се, че съдът не се е произнесъл по свалянето на номерата на управляваното от касатора МПС. Искане за изменение на обжалваното решение, като наложеното наказание бъде намалено във възможния за това минимум.

В съдебно заседание касаторът и неговият процесуален представител адв. Ч. излагат съображения по същество на спора.

Ответникът - началник група към Столична дирекция на вътрешните работи - отдел „Пътна полиция“, редовно призван, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Ц., изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд – София – град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-014201/13.08.2020 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което 1. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП на Ю. П. Т. на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 179, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева; 2. за нарушение на чл. 162, ал. 2 от ЗДвП на Ю. П. Т. на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

За да постанови оспореното решение, районният съд е установил следното:

На 01.07.2020 г., около 11:20 часа, в [населено място] санкционираното лице управлявало МПС - лек автомобил „Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], Булстат:[ЕИК], като се движел по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. По същото време и в същата посока, по въпросната улица се движел и лек автомобил „БМВ 3“ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от К. К. Ц..

На кръстовището с [улица], управляваният от Ц. лек автомобил намалил скоростта на движение и спрял, тъй като имало червен сигнал на светофарната уредба. В този момент МПС, управлявано от санкционираното лице, поради движение с недостатъчна дистанция спрямо предното МПС се ударило в спрялото МПС с водач Ц., като при този удар били нанесени видими щети по двете превозни средства.

Двамата водачи спрели и за местопроизшествието било уведомена ОПП, като на място бил изпратен екип за изясняване на случая в състав: П. П. П. /на длъжност „младши автоконтролор“ в ОПП-СДВР/ и Р. У. /на същата длъжност/. Когато пристигнали на място, полицейските служители изслушали двамата водачи, огледали пострадалите автомобили и видимите щети по тях, като водачите попълнили и писмени декларации. Бил съставен протокол за ПТП № 1762473/01.07.2020 г., а свидетелят З. съставил и скицата на настъпилото ПТП. При проверката на водача - санкционирано лице, било установено, че последният притежава СУМПС и удостоверение за дългосрочно пребиваване на територията на Република България от 14.06.2019 г., като последното не е било подновено към датата на ПТП.

Във връзка с горното на касатора бил съставен АУАН Серия GA № 253253 от 01.07.2020 г., връчен на същата дата.

Въз основа на съставения АУАН на 13.08.2020 г. началник група към СДВР, отдел

„Пътна полиция“ - Столична дирекция на вътрешните работи, издал процесното НП № 20-4332-014201/13.08.2020 г., с което: 1. на основание чл. 179, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП; 2. на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП му е наложено наказание „глоба“ от 200 лева за нарушение на чл. 162, ал. 2 от ЗДвП. НП било връчено на касатора на 09.09.2020 г.

С оглед на установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Въззивният съд е приел още, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП, като е посочил, че са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН за съставянето и връчването на АУАН.

По отношение на нарушението по т. 1 на НП - по чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, районният съд е приел, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са съществени по своя характер и да засягат правото на защита на санкционираното лице, относно реквизитите на двата документа по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, доколкото същите съдържат обстоятелствата по извършването на нарушението, неговото фактическо описание и съответна правна квалификация, като няма разминаване в двата процесуални документа относно тези обстоятелства. Въззивният съд е посочил, че безспорно и категорично по делото се установява, че санкционираното лице е осъществило от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл. 23, ал. 1 от вр. чл. 179, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП. Относно наложеното наказание са изложени мотиви, че същото е правилно определено и на основание чл. 27, ал. 5 от ЗАНН не подлежи на намаляване.

По отношение на нарушението по т. 2 от НП - по чл. 162, ал. 2 от ЗДвП съдът е приел, че поради приемането на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение срокът за подмяната на СУМПС се е удължил с една година и в частта по т. 2 НП се явява неправилно и следва да бъде отменено.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Правилно въззивната инстанция е достигнала до извода, че Ю. П. Т. е извършил вмененото му нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба водачът на ППС е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали или спре рязко. В случая безспорно Ю. П. Т. не е съобразил поведението си с посочената норма и е допуснал реализиране на ПТП. При постановяване на решението районният съд е извършил цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление.

Районният съд не е допуснал нарушение на процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите към решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото доказателства, фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, възприети и от настоящия съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби. Неоснователно е предвид това възражението на касатора за постановяване на обжалваното решение при неправилно преценена фактическа обстановка.

Във връзка с горното настоящият съдебен състав намира за недоказано твърдението на касатора, че реализираното ПТП е резултат от виновното поведение на другия участник в него. Независимо от поведението на другия участник в ПТП, именно липсата на необходимата дистанция между двете превозни средства е била причината

за настъпването му, като тази дистанция се контролира от водача на второто превозно средство - в случая касатора. Следва да бъде съобразена и нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съгласно която редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В хода на съдебното производство констатациите по акта не са опровергани от наказаното лице.

Относно наложеното административно наказание съдът споделя изложените в обжалваното решение съображения, че е налице хипотезата на чл. 27, ал. 5 от ЗАНН, доколкото видът и размерът на приложимото наказание са определени от законодателя във фиксиран размер, а именно - в размер на 200 лева.

За пълнота касационната инстанция намира за нужно да уточни, че съдът не е компетентен да се произнесе по въпроса за свалянето на номерата на управляваното от касатора МПС, поради което и не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1, пр. 1 от АПК, съдът:

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20033248/30.04.2022 г., постановено по НАХД № 12677/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.